

zločinu podle §u 128 tr. zák., dále ve výroku o trestu a v dalších s tím souvisejících výrocích zrušiti jako zmatečný a věc vrátiti soudu prvé stolice, by o ní v rozsahu zrušení, přihlížeje k nezrušenému výroku ohledně přestupku podle §u 516 tr. zák., znovu jednal a rozhodl.

Čís. 2444.

Trestání válečné lichvy (zákon ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n.).

Prodej zařízení bytu.

Subjektivní skutková podstata předražování (§ 7 zákona) předpokládá v ě d o m é využívání mimořádných poválečných poměrů.

(Rozh. ze dne 29. července 1926, Zm I 377/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku zemského trestního jakožto nalézacího soudu v Praze ze dne 18. května 1926, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem předražování podle § 7 čís. 3 zákona ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a věc vrátil zemskému trestnímu soudu v Praze k opětovnému projednání a rozhodnutí.

D ů v o d y:

Stěžejním předpokladem předražování podle §u 7 lichevního zákona jest, že požadování ceny zřejmě přemrštěné stalo se využívajíc vědomě mimořádných poměrů válkou vyvolaných. Zejména nyní, po uplynutí tak drahé doby od ukončení války, kde hospodářská funkce volné soutěže vešla zase již ve velkém rozsahu v platnost, jeví se důkladné zkoumání a zjištění tohoto předpokladu pro odsouzení nezbytným. Napadený rozsudek tomuto požadavku nevyhovuje. Důvody opomíjejí zcela označiti, v čem soud takovéto vědomé využívání mimořádných poválečných poměrů vidí opodstatněným. Měl-li by snad toto zjištění opodstatňovati poukaz důvodů na okolnost, že k ukojení jeho zvláštní chamtivosti posloužití měla obžalovanému b y t o v á n o u z e stále trvající, nutno vyloučiti, že v souzeném případě požadování ceny zřejmě přemrštěné týkalo se v ý l u č n ě zařízení bytu, že šlo j e d i n ě o prodej nábytku, a že rozsudek vylučuje výslovně, že by byl obžalovaný při tom požadoval odstupné za byt. Za těchto okolností není jasná příčinná spojitost mezi bytovou nouzí a předražením nábytku. Proto jeví se napadený rozsudek odsuzující obžalovaného pro přečin podle §u 7. čís. 3 lich. zák. právně pochybeným (§ 281 čís. 9 a) tr. ř.), neb alespoň ve výroku o rozhodující skutečnosti nejasným (§ 281 čís. 5 tr. ř.). Bylo tudíž za souhlasu generální prokuratury a ostatních předpokladů §u 5 nov. k trestnímu řádu ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. z roku 1878 zmateční stížnosti obžalovaného vyhověti a napadený rozsudek zrušiti již v sedění neveřejném a vrátiti věc do první stolice k opětovnému projednání a rozhodnutí.